

ελαφρός

ελαφρός, -ιά, -ό κ. **ελαφρύς, -ιά, -ύ**, επίθ. [<αρχ. έλαφρός], ελαφρός· που είναι ελαφρόμυαλος, επιπόλαιος, αφελής: «ό,τι και να του πεις, το κάνει χωρίς να το σκεφτεί, γιατί είναι ελαφρός άνθρωπος». Επίρρ. **ελαφρά** κ. **ελαφριά**· βλ. και λ. αλαφρός και λαφρύς. (Ακολουθούν 17 φρ.)·

- *ας είναι ελαφρύ το χόμα που σε σκεπάζει*, ευχή σε επικήδειο ή σε νεκρολογία να έχει ο νεκρός αιώνια ανάπαυση·

- *γυναίκα ελαφρών ηθών*, βλ. λ. γυναίκα·

- *ελαφρά ρούχα*, βλ. λ. ρούχο·

- *ελαφρά τη καρδιά*, βλ. λ. [καρδιά](#)·

- *ελαφριά γυναίκα*, βλ. λ. γυναίκα·

- *ελαφρό υποκείμενο*, βλ. λ. υποκείμενο·

- *ελαφρύ γλυκός*, βλ. λ. γλυκός·

- *έχει ελαφρύ τιμόνι*, βλ. λ. τιμόνι·

- *έχει ελαφρύ χέρι*, βλ. λ. [χέρι](#)·

- *έχω ελαφρύ ύπνο ή έχω ύπνο ελαφρύ*, βλ. λ. [ύπνος](#)·

- *κάνω ελαφρύ ύπνο ή κάνω ύπνο ελαφρύ*, βλ. λ. [ύπνος](#)·

- *κοιμάμαι ελαφρά*, ξυπνώ εύκολα: «με τον παραμικρό θόρυβο πετάγομαι όρθιος, γιατί κοιμάμαι ελαφρά»·

- *με ελαφριά καρδιά*, βλ. λ. [καρδιά](#)·

- *ντύνομαι ελαφρά*, φορώ λίγα και ελαφρά ρούχα: «ακόμη και το χειμώνα ντύνομαι ελαφρά»·

- *παίρνω ελαφρά (κάτι)*, δε δίνω ιδιαίτερη σημασία σε κάτι, το αντιμετωπίζω επιπόλαιο: «το ζήτημα είναι πολύ σοβαρό, γι' αυτό δεν πρέπει να το πάρεις ελαφρά»·

- *τρώω ελαφρά*, τρώω λίγο ή τρώω φαγητό χωρίς λίπη και χωρίς πολλά καρυκεύματα: «ο γιατρός μου συνέστησε να τρώω ελαφρά, γιατί έχω πρόβλημα με το στομάχι μου»·

- *ύπνο ελαφρύ*, βλ. λ. [ύπνος](#)·